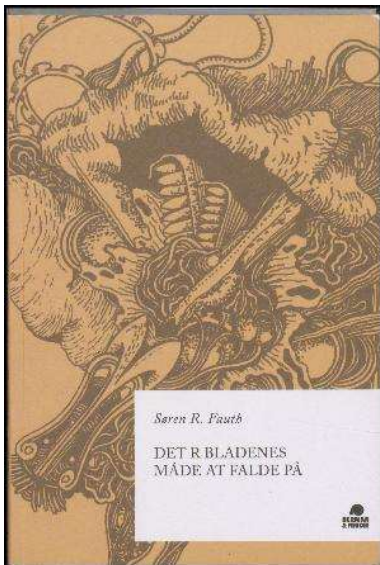

BOG

DET R BLADENES MÅDE AT FALDE PÅ (/BOEGER/DET-R-BLADENES-MAADE-FALDE-PAA-DIGT)

Af Søren R. Fauth (/forfattere/soren-r-fauth) (2022)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A134619554&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/det-r-bladenes-maade-falde-paa-digt) for at anmelde

At læse Søren R. Fauths digte er en ultimativ oplevelse, hvad enten livet bevæger sig op eller ned i bølgedale.

TAGS:

ALDERSFORSKELLE (/TAXONOMY/TERM/30641)

DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FORELSKELSE (/TAXONOMY/TERM/3296)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

PARFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/13726)

SKILSMISSE (/TAXONOMY/TERM/13956)

TIDEN (/TAXONOMY/TERM/13773)

ÆGTESKAB (/TAXONOMY/TERM/11603)

ANMELDELSE

06 feb.23

(/index.php/users/f
scholer)

Af Frederik Schøler (/index.php/users/frederik-scholer)

Skribent

At læse Søren R. Fauths digte er en ultimativ oplevelse, hvad enten livet bevæger sig op eller ned i bølgedale.

Det kan godt være, at Jens Rosendal i den folkekære forelskelsessang 'Du kom med alt det, der var dig' skrev:

At livet det er livet værd

På trods af tvivl og stort besvær

På trods af det, der smerter

Det er meget smukt, men ligesom Henrik Nordbrandt er Søren R Fauth ikke helt overbevist om, at det har sin rigtighed.

Døden, tvivlen og meningsløsheden er konstanter i Fauths forfatterskab. De er helt naturligt dominerende i Fauths tidligere digtbog *Moloch* (<https://litteratursiden.dk/boeger/moloch-en-fortaelling-om-mit-raseri-digt>), der handler om raseriet i forbindelse med skilsmisse og bedrag. Forunderligt nok er de tre konstanter også nærværende hele vejen igennem '*Det R bladenes måde at falde på*' på trods af, det er hans besyngelse af ny-forelskelsen på den anden side af skilsmisens værste dønninger.

Trofaste Fauth-læsere vil opleve et gensyn med hans aldrende far, som digtbogen *Digt om døden* (<https://litteratursiden.dk/boeger/digt-om-doden-en-bog-om-min-far>) handlede om. Værket knyttes sammen fra bog til bog, og det er egentlig paradoksalt, hvordan det ikke lader sig gøre at adskille Fauth og værkernes altdominerende fortæller-karakter Søren. På en gang er der intet, der interesserer Søren R Fauth mindre end hans foragtelige selv, og samtidig er det ham kropumuligt at skrive om andet end sit liv og de oplevelser og følelser, det tumler igennem, udspændt mellem mismod og ekstase.

følelsen af stilstand
et sidste desperat forsøg på at suspendere døden
spørgsmålet er ikke om jeg falder
men hvornår

Den nærmest fatalistiske desperation og udspændthed giver skriften en sitrende ægthed. Livet er i stort og småt sat på spil. Det gælder både i forsøget på at nå ind til faderen i hans tiltagende demens og i følelsen af suget under faldet ned i den opslugende forelskelse. Anstrengelsen er udgangspunktet, angsten for de uundgåelige fald, hvis ikke han holder fast, er allestedsnærværende – og den ubegribelige frihed i faldet, når det alligevel sker, er åh så midlertidig – hvorfor er lykken dog så lunefuld og ubarmhjertig forbigående og momentan?

jeg tæsker mørket i stykker
banker døden ihjel
knepper dig så hårdt at firmamentet knækker
dine suk og det du siger: at det aldrig holder op

Stilen er nøgtern, men ikke kold, og selv du'ets insisteren på, at det aldrig holder op, er fyldt til randen af tvivl. Det er måske en skrift, der vikler sig rundt og rundt om Fauths levede liv, men den vender vrangen ud på det med en på en gang indfølelse og intellektuel ubarmhjertighed, der hæver de intime følelser over det private og bliver uafrysteligt genkendelige nærværende vigtige.

'Det R bladenes måde at falde på' er et afsnit i Søren R Fauths samlede værk; et værk, der både udvikler sig i takt med hans liv og udvikler sin form, der er blevet mere fast og afklaret siden '*Digt om døden*'. Det nye værk er stadig fragmenteret og flerstemmigt, men ikke helt i samme grad som den tidligere bog om døden, der for mig står som digterens egentlige mesterværk i al sin skramlede baldrethed, der kommer så tæt på den måde, det jo er, det her håb- og meningsløse vidunderlige liv.

Det ændrer dog ikke på, at Fauth er i gang med et helt særligt værk, som i sin skildring af jeg'ets desperate uformåenhed paradoksalt nok åbner en mulighed for at forholde sig til livets bølgegang både "på trods og på grund af tvivlen og det der smerter".

